C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\Hasek_Jaroslav-O_sportu.pdb

PDB Name: O sportu
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXt
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 16.8.1973
Modification Date: 16.8.1973
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

O sportu
Jaroslav Hašek

Bylo to předloni, když z nedostatku peněz šel jsem pěšky z Terstu přes Alpy do Prahy. Vandroval jsem, což předpokládá, že jsem fechtoval. V Lubně ve Štýru zastavil jsem na silnici tři muže, kteří vyhlíželi jako turisti, a prostým způsobem: Ein armer Reisender žádal jsem je o podporu. Ti lidé byli Francouzi a odpověděli mně s úsměvem, že také nemají ani krejcaru, ale ne že by snad nemohli mít peníze, oni si peněz vůbec s sebou na cestu nevzali, ačkoliv peníze mají, neboť oni považují za svou svatou povinnost bez krejcaru procestovat celý svět. "Nous sommes sportsmens," pravili ti hoši a dali mně na památku pohlednice s jejich fotografiemi.
"My jsme sportovníci." Na to si vždycky vzpomenu, když tak dívám se na ty pohlednice. Jim bylo sportem jít po světě bez krejcaru a mne velmi mrzelo, že musím těch 600 kilometrů jít bez peněz, pěšky. Pro mne to bylo nutností, pro ně zábavou. Zajisté! Sport znamená zábavu. Ale znamená též něco jiného. Sportem jsou veškerá tělesná cvičení, která mají za účel osvěžení těla i ducha, tělesná cvičení dobrovolná.
Pro anglického státníka Gladstona bylo sportem, když kácel stromy ve svém parku, ale pro drvoštěpy není sportem rubání stromů.
...
...[zabaveno]
...
Jedna anglická královna šila ze sportu slintáčky pro děti svých poddaných. Tyto slintáčky dostaly jen děti

nejhodnějších občanů, kterým nenapadlo, aby je poslintali, poněvadž ruka králové je obroubila.
Ruský car Ivan Hrozný pěstoval jiný sport, který přinášel mu velké osvěžení po panovnických starostech. Dával své dvořany čtvrtit a mučit a sám prováděl též tělesná cvičení, jako vlastnoručně vězňům lámal nohy a ruce, vytrhával jazyk z úst a podobně. Šel jedině ve šlépějích římského císaře Nerona, pro kterého bylo sportem zapalovat Řím a upalovat nepohany.
Jeden dánský panovník ve století sedmnáctém měl slušnější sport. Vyhazoval do vzduchu hrušky a chytal je do svých otevřených královských úst. Jednou se mu to nevyplatilo. Hruška uvízla mu v hrdle, a poněvadž dvorní etiketa vyžadovala, aby se královský lékař, než jde ke králi, vyzpovídal a přijal Tělo Páně, udusil se zatím dánský král.
Někteří panovníci provozovali ten sport, že dali odbojné pány přivázat ke stromům v lese a pak na ně stříleli z luků, jiní na naproti tomu byli zachváceni horečkou pracovat, jako rusky car Petr Veliký, který ze sportu dělal nádeníka, a když ho to omrzelo, vrhl se na jiný a starý sport všech panovníků, všech věků a všech národů, na válečnictví.
Dějiny české podávají o tomto sportu mnoho pěkných příkladů. Tak král Jan Lucemburský byl takovým válečníkem sportovcem. Najal si žoldnéře a jezdil tak dlouho po světě a válčil, až ztratil jedno oko. Pak na chvíli přestal ten sport pěstovat. Za nějaký čas zastesklo se mu znovu po rvačkách a jel zas. Ztratil druhé oko. Když byl slepý, válčil dál, až konečně slepému sportovci českému udělali konec angličtí vojáci u Kreščaku. Na památku toho, který pobíjel lidi, až sám nalezl přiměřenou odměnu, stojí tam na poli kreščackém pomník, který posiluje styky česko-francouzské a který dal příležitost p. Hantichovi k nadšenému článku.
Ve spisech mládeže nacházíme mnoho zmínek o různých sportech panovníků. Přečtěte si, prosím, tyto články: Malý princ jde v průvodu svého táty, krále, na procházku. Najednou uvidí žebráka, který má klobouk v ruce a prosí o almužnu. Tatínka krále něco napadne a pošle synáčka aby vzal žebrákovi klobouk a žebral za něho. Kolemjdoucí házejí peníze, peníze prší, princ má radost, král má radost, sami nedali žebrákovi nic, žebrák pláče a nakonec to čtou děti v obrazech z mocnářství pod názvy: "Šlechetný čin následníka trůnu".
To jsou sporty v panovnických rodinách.
Pro rodiny lidí, kteří nemají titulu královského a nejsou pomazáni, dnes nepanuje mínění, že by činnost sportovní jednotlivých členů se ztratila bez poznámek pro veřejnost. Listy, které dnes opomíjejí zmiňovat se o oné sportovní činnosti panovníků, přinášejí obšírné referáty o občanských sportech. Listy mají své zvláštní sportovní rubriky, které obecenstvo čte raději než zprávy o činnosti parlamentu, ačkoliv nechci říci, že by pro posluchače na galerii sněmoven nebyly časté ty návštěvy sportem, řekneme-li, že sport je zábavou.
Všimněte si rubrik: kopaná, lawn-tennis, šerm, atletika, turf, cyklistika, automobilismus atd. atd.
Svět vymýšlí si stále a stále nové sporty...
Sportovní listy rostou jako houby po dešti, lidé nadšeně tleskají vítězům ve sportu, lidé kupují si sportovní almanachy, čili jinými slovy: společnost přepíná dnes význam sportu!
Máte u nás: Slavie je nejlepším mužstvem v kopané v Evropě kromě Anglie, či byla. A naše listy chválíce vítězství její s cizími mužstvy psaly o nich jako o něčem, co pro národ český má dalekosáhlý význam. Úvodníky byly věnovány fotbalovým stykům česko-dánským, připletli do toho Svatopluka Čecha, který napsal báseň Dagmar o Češce manželce dánského krále ve středověku. A to všechno jen proto, že Dánové hráli se Slavií.
Nescházelo už nic jiného, než aby nějaký nadšenec byl napsal do "Máje" báseň:

"Tak z Anglie nám druhé vzejde slunce,
Wiklefa Hus se učil znát,
a po sta letech boží bojovníky
Anglie učí fotbal hrát."

Ovšem z Anglie pochází slovo sport, z Anglie pochází kopaná. Kopanou Češi zaujali první místo v řadě kulturních národů, Slavie dala za svou celou činnost cizím mužstvům přes 4000 branek. A z Anglie byl

Wiklef, Wiklefa znal ze spisů Hus. Jaké smělé kombinace pro naše měšťácké žurnály.
To je všechno ovšem sportu nedůstojné, takové přepínání sport znehodnocuje.
Sport má býti jakýmkoliv tělesným cvičením, které přináší pro toho, kdo jistý sport provozuje, nejen zdravotnický prospěch, ale i duševní osvěžení. Tělocvik sportem. Sportem vycházky do přírody. Sportem atletické zápasy a podobně. Ale nikdy sportem v pravém slova smyslu není hra na kulečníku, ping-pong a jiné podobné hry.
Sport má sloužit k otužení těla. Sportem je plavení, sportem je házení diskem.
Po těžké práci duševní i tělesné takové sporty jsou nejen osvěžením, ale i nutností v zájmu zdraví. Pochody v čistém ovzduší, kde není dýmu z továren a šachet. Vycházky do kraje.
Po práci sport. To každý chápe! Ale za své zaměstnání považovat sport, pak sport není již tím, čím má býti, ale zvrhne se na ztřeštěné shánění něčeho, čím by si měšťácká společnost ukrátila dlouhou chvíli, zatím co jiní se na ni dřou.
Sport patří všem!

Nová Omladina 2/11, 27. 1. 1907
vojtisek.tripod.com/hasek/